

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัจจุบัน

เทคนิคไออ่อนบีมเป็นเทคนิคที่เกี่ยวข้องกันระหว่าง พลิกส์นิวเคลียร์ประยุกต์ (applied nuclear physics) และ ชีววิทยา (biology) ที่นำมาใช้ประโยชน์กับงานทางด้านวิศวกรรมชีววิทยา (biological engineering) ซึ่งเริ่มนิยมการนำมาใช้ได้ไม่นานนัก โดยเริ่มนิยมนำมาใช้กับงานทางด้านการซักนำให้เกิดการกลายพันธุ์ (mutation breeding) และจึงนำมาใช้กับงานทางด้านการส่งถ่ายยีนในพืช (plant transformation) ซึ่งในปี 1986 Yn. และคณะได้นำเทคนิคไออ่อนบีมมาใช้ซักนำการกลายพันธุ์ สำหรับการปรับปรุงพันธุ์ข้าวได้สำเร็จเป็นครั้งแรกของโลก และในปี 1991 พบว่า เทคนิคไออ่อนบีมสามารถทำให้เกิดอัตราการกลายพันธุ์สูงขึ้นมากกว่าการใช้รังสีมาตรฐานในการกลายพันธุ์ (- ray radiation) ในขณะที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เนื้อเยื่อน้อยกว่าและปัจจุบันนี้ยังได้นำไปประยุกต์ใช้กับการซักนำการกลายพันธุ์ในไม้ดอกไม้ประดับ โดย Yamaguchi *et al.* (2003) พบว่า ไออ่อนบีมสามารถซักนำให้เกิดการกลายพันธุ์ในดอกกุหลาบ ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของกลีบดอก, ขนาด, รูปร่าง และสีของดอก และ Okamura *et al.* (2003) ได้ศึกษาผลของการซักนำการกลายพันธุ์ ในดอกคาร์เนชั่นด้วยคำ ไออ่อนซึ่งใช้ชาตุครรภอนที่ระดับพลังงาน 220 MeV เปรียบ-เทียบ กับการใช้รังสีเอกซ์ และรังสีแกมม่าพบว่า RBE ของ ไออ่อนบีมกับรังสีแกมม่ามีค่า 4 เท่า และ Miyazaki *et al.* (2006) ทำการทดลองเห็นว่า ให้เกิดการกลายพันธุ์ในลูกผสมของ Torenia และ คืนพบว่า คำ ไออ่อนทำให้ความถี่การกลายพันธุ์ของสีดอกเพิ่มมากขึ้น

สำหรับในประเทศไทยได้มีการศึกษาผลของ คำ ไออ่อนบีมพัฒนาต่อโครงสร้างภายนอกของเซลล์ เพื่อรับเอาโน้ตเกลุกของสารจากภายนอกเซลล์ (Vilithong *et al.*, 2000) ต่อมา Anuntalabhochai *et al.* (2001) ทำการศึกษาการส่งถ่ายพลาสมิคดีอิเล็กทรอนิกส์แบบแบคทีเรีย ได้สำเร็จ และ Phanchaisri *et al.* (2007) ประสบความสำเร็จในการซักนำการกลายพันธุ์ในข้าวหอมมะลิ 105 (KDM1 105) ให้ได้เป็นข้าวที่มีลักษณะเมล็ดสีดำที่เรียกว่า “ข้าวดำ (BKOS6-M₁)” สำหรับการนำเทคนิคไออ่อนบีมมาใช้ในการปรับปรุงพันธุ์ไม้ดอก ในประเทศไทย ได้ถูกนำเสนอครั้งแรกโดย Krasaechai *et al.* (2009) ซึ่งทำการซักนำการกลายพันธุ์ในดอกเบญจมาศ, กุหลาบ และ พิทูเนีย ซึ่งพบว่า คำ ไออ่อนพัฒนาต่อทำให้เกิดลักษณะการเปลี่ยนแปลง ของสีดอก, ความเข้มของสีดอก,

ลักษณะของดอก รวมทั้งขนาดและลักษณะของกลีบดอกด้วย แต่อย่างไรก็ตามการวิจัยเรื่องการปรับปรุงพันธุ์ไม้ดอกด้วยเทคนิคไฮอนบีนของประเทศไทย ยังไม่เป็นที่แพร่หลาย และยังต้องการผลการวิจัยจากไม้ดอกอีกหลายชนิด เพื่อยืนยันประสิทธิภาพของเทคนิคลำไอ้อนพลังงาน ต่ำที่มีผลต่อการซักน้ำการกลายพันธุ์ในไม้ดอก ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์ คือ

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- เพื่อขักนำให้เกิดการกลายพันธุ์ในไม้ดอก 6 ชนิดคือ ดาวเรือง, เยอร์บีร่า, เทียนฟรั่ง, แพงพวย, สร้อยไก่ และหงอนไก่ โดยใช้ลำไอ้อนพลังงานต่ำด้วยเงื่อนไขที่เหมาะสม
- เพื่อตรวจสอบการกลายพันธุ์ในระดับโมเลกุล โดยใช้เทคนิค HAT- RAPD

จัดทำโดย
ภาควิชาชีวเคมี
คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved